

Sygn. akt IX U 1445/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania G. B. (1) (G. B. (2))- następcy prawnego M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania G. B. (1) – następcy prawnego M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 9 listopada 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej G. B. (2) prawo do niezrealizowanego świadczenia – różnicy pomiędzy emeryturą faktycznie wypłaconą jej zmarłemu mężowi M. B. za okres od (...) do (...), a emeryturą ponownie obliczoną zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1445/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 09.11.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu M. B. (B.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 212,75% i jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w latach 1957-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji. Wskazał, że wobec przedłożenia przez ubezpieczonego legitymacji ubezpieczeniowej, w której jest wykazany zarobek za 1967r. dokonał symulacji wyliczeń wwpw i ustalił, że nadal jest on niższy niż 250% i wynosi 228,60%.

W dniu 25.12.2016r. ubezpieczony zmarł i do sprawy przystąpiła jego żona G. B. (2) podtrzymując odwołanie.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony M. B. urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.10.1988r. był uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ustalony przez organ rentowy z okresu od 01/1988 do 12/1988 wyniósł 334,65 % i został ograniczony do 250 %.

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia (1962-1989) z uwzględnieniem okresu po nabyciu prawa do emerytury, wyniósł początkowo 212,75 %, a następnie po ponownym przeliczeniu przez organ rentowy 228,60%.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłej z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych, dopuszczoną w sprawie dla wyliczenia ewentualnie odtworzenia zarobków zmarłego M. B. za okres jego zatrudnienia w Kopalni (...) w W. w latach 1957-1979 na podstawie akt osobowych, zachowanej dokumentacji płacowej, legitymacji ubezpieczeniowej, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów branżowych oraz wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego w wersji najbardziej korzystnej na dzień jego śmierci, z uwzględnieniem wymogów przewidzianych w art.110a ustawy emerytalnej, Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1967, 1970-1978, 1980-1989 wynosi 308,05%

Organ rentowy kwestionował obliczony wwpw w zakresie w jakim biegła uwzględniła w podstawie wymiaru od 10/1974 Kartę Górnika w podwójnej wysokości. Po odjęciu tego składnika wwpw nadal przekracza 250% i wynosi 305,13% (vide pismo organu rentowego z dnia 27.06.2019r. – k.114 a.s.).

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta osobowe męża ubezpieczonej z okresu jego zatrudnienia w KWK (...), dokumentacji płacowej w postaci kart zasiłkowych, kopii legitymacji ubezpieczeniowej oraz opinię biegłej z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr S. K. z dnia 11.06.2019r. (k.82-106 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego

przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe zmarły mąż ubezpieczonej M. B. spełniał warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr S. K., która na podstawie posiadanej dokumentacji akt osobowych przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzyła wynagrodzenie ubezpieczonego za sporne lata, a następnie obliczyła najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłą wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (308,05%), a po odjęciu kwestionowanej podwójnej Kart Górnika wynoszący 305,13%, znacznie przekroczył 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłej jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Ewentualne uwzględnienie zastrzeżeń organu rentowego nie spowoduje obniżenia wwpw poniżej 250%.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach... w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Ust. 2.Osoby wymienione w ust. 1 mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła

Ust. 3.Roszczenia o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenia przysługiwały, chyba że przed upływem tego okresu zgłoszony zostanie wniosek o dalsze prowadzenie postępowania.

Do niniejszej sprawy, po śmierci M. B. wstąpiła jego żona G. B. (2) uprawniona do renty rodzinnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477⁽¹⁴⁾ § 2 kpc i art.136 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do wypłaty ubezpieczonej niezrealizowanego świadczenia, wynikającego z różnicy pomiędzy faktycznie wypłaconą emeryturą za okres od (...) (miesiąc złożenia wniosku) do (...). (data śmierci ubezpieczonego), a emeryturą ponownie obliczoną zgodnie z art.110a ustawy emerytalnej.

Sędzia Sądu Rejonowego del. Renata Stańczak